

بسمه تعالی

گزارش بررسی وضعیت تولید و واردات شکر در افغانستان

تهیه کننده: حسین روستایی

راینر بازرگانی سفارت جمهوری اسلامی ایران در افغانستان

(بمهر ماه ۱۴۰۴)

بسمه تعالی

مقدمه

شکر ماده‌ای شیرین، جامد و خوراکی که عمدتاً از ساکاروز تشکیل شده و به طور رایج از نیشکر یا چغندر قند بدست می‌آید و به عنوان منبع اصلی انرژی در غذاها و شیرینی‌جات استفاده می‌شود. در حالی که بدن به قند به عنوان منبع انرژی نیاز دارد، مصرف بیش از حد شکر تصفیه شده می‌تواند منجر به مشکلاتی مانند چاقی، دیابت، و بیماری‌های قلبی شود.

شکر یکی از مهم‌ترین اقلام خوراکی در سبد غذایی خانواده‌های افغانستان است و نقش برجسته‌ای در فرهنگ مهمان‌نوازی و سنت‌های غذایی کشور دارد. مصرف شکر در افغانستان طی سال‌های اخیر با رشد جمعیت شهری، افزایش دسترسی به مواد غذایی و گسترش شیرینی‌پزی‌ها در شهرهای بزرگ، روندی افزایشی داشته است که نیازمندی سالانه افغانستان حدود ۱/۱ میلیون تن شکر می‌باشد. بخش زیادی از شکر مورد نیاز کشور از طریق واردات تأمین می‌شود که در سال گذشته (۱۴۰۳) حدود ۹۰۰ هزار تن شکر از کشورهای مختلف وارد افغانستان شده، زیرا تولید داخلی محدود است و نیاز بازار به طور کامل از داخل پوشش داده نمی‌شود. شکر در افغانستان تنها یک ماده غذایی نیست، بلکه نمادی از شیرینی، مهمان‌نوازی و احترام است. در بسیاری از مناطق کشور، پذیرایی با چای شیرین بخش جدایی‌ناپذیر دیدارهای خانوادگی، مراسم مذهبی، نشست‌های تجاری و محافل اجتماعی است. چای معمولاً با مقدار قابل توجهی شکر مصرف می‌شود و این رسم در فرهنگ عامه، ریشه تاریخی دارد. همچنان، مصرف شیرینی‌های سنتی چون جلبی، حلوا، کلوچه‌ها، نقل و غیره نیز باعث افزایش مصرف شکر در جامعه می‌شود.

در کنار این موارد، افزایش مصرف نوشیدنی‌های شیرین، بی‌کری‌ها، و مواد غذایی صنعتی نیز میزان مصرف سالانه شکر را بالا برده است. در سال‌های اخیر نگرانی‌هایی در مورد تأثیر مصرف بالای شکر بر سلامت جامعه، بویژه چاقی، دیابت و مشکلات دندان، مطرح شده است؛ اما با وجود این هشدارها، چای شیرین و شیرینی‌های سنتی همچنان جایگاه پر رنگی در سفره و فرهنگ غذایی مردم دارند.

به‌طور کلی، شکر در افغانستان نقش اقتصادی و فرهنگی دوگانه دارد: از یک سو کالای اساسی و پرمصرف در بازار، و از سوی دیگر بخشی از سنت‌ها، مهمان‌نوازی و سبک زندگی روزمره مردم می‌باشد.

میزان تولید

افغانستان بطور میانگین سالانه ۲۲۰ هزار تُن شکر تولید می کند که این مقدار تولید، سهم اندکی در تأمین نیاز کشور دارد و بیشترین نیازمندی را از طریق واردات تأمین می کند، که مقدار تولیدات داخلی حدود ۲۰ درصد نیازمندی کشور را تأمین می نماید و بقیه حدود ۸۰ درصد از طریق واردات تأمین می شود که نشان دهنده وابستگی شدید به واردات شکر از کشورهای خارجی مثل پاکستان، امارت متحده عربی، برزیل، ایران، روسیه، قزاقستان و هند می باشد.

واردات و صادرات شکر

افغانستان در سال های گذشته از کشورهای پاکستان، امارت متحده عربی، برزیل، ایران، روسیه، قزاقستان، ترکمنستان و هند شکر مورد نیاز خود را وارد کرده است. که در سال ۱۴۰۳ افغانستان به مقدار ۹۱۱,۹۲۷ تُن شکر، به ارزش ۱۹۲,۸ میلیون دلار از کشورهای پاکستان، هند، امارات متحده عربی، ایران، برزیل، روسیه، قزاقستان و ایالات متحده آمریکا وارد کرده است که بیشترین مقدار واردات (۵۲۴ هزار تُن) از پاکستان و کمترین آن (۰,۱۲۶ تُن) از ایات متحده آمریکا بوده است.

پس از چالش های اخیر مرزی پاکستان با افغانستان در مهر ماه ۱۴۰۴ صادرات و واردات کالا بطور کلی بین دو کشور متوقف گردیده و تاکنون هیچ مبادلات تجاری بین دو کشور صورت نمی گیرد و پاکستان سهم ۵۷ درصدی در واردات شکر افغانستان را از دست داده است. بنابر این برای پر کردن این خلاء، افغانستان از سایر کشور ها مقدار نیاز شکر وارداتی را که جایگزین پاکستان باشد وارد خواهد کرد که این یک فرصت خوب برای صادرکنندگان شکر به افغانستان است.

میزان واردات شکر در سال های ۱۴۰۱، ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳						
مقدار به (تُن) – ارزش به (میلیون دلار)						
ردیف	۱۴۰۱		۱۴۰۲		۱۴۰۳	
	مقدار به (تُن)	ارزش به (دلار)	مقدار به (تُن)	ارزش به (دلار)	مقدار به (تُن)	ارزش به (دلار)
۱	۴۲۴,۱۳۰	\$۸۹,۸۲۰,۳۸۹	۵۱۴,۱۵۰	\$۱۰۶,۴۲۱,۷۹۳	۹۱۱,۹۲۸	\$۱۹۲,۸۳۳,۰۳۳

جدول زیر میزان واردات شکر به افغانستان در ۳ سال اخیر را نشان می دهد

با ملاحظه ارقام جدول فوق استنباط می گردد که در سال ۱۴۰۲ واردات شکر نسبت به سال گذشته ۲۱ درصد و در سال ۱۴۰۳ نسبت به سال ۱۴۰۲ حدود ۷۷ درصد افزایش یافته است. این افزایش نشان دهنده تقاضای بالای شکر است که آمار های سالهای قبل رقم افزایشی با تفاوت زیاد را نشان می دهد.

واردات شکر به تفکیک کشور ها در سال ۱۴۰۱				
۱۴۰۱			کشور ها	ردیف
مقدار به (تن)	ارزش به (دلار)	قیمت فی تن به (دلار)		
۳۶۸,۶۲۸	\$۷۴,۱۴۸,۲۷۱	\$۲۰۱	هند	۱
۴۳,۳۲۶	\$۱۳,۲۱۵,۶۳۹	\$۳۰۵	پاکستان	۲
۱۲,۱۲۲	\$۲,۴۳۴,۲۹۱	\$۲۰۱	امارات متحده عربی	۳
۲۶	\$۵,۳۱۹	\$۲۰۵	جمهوری اسلامی ایران	۴
۱۶	\$۱۰,۸۷۸	\$۶۸۰	ایالات متحده آمریکا	۵
۱۲	\$۵,۹۹۱	\$۴۹۹	اوکراین	۶
۴۲۴,۱۳۰	\$۸۹,۸۲۰,۳۸۹		مجموع کل	

جدول زیر مقدار واردات شکر به افغانستان در سال ۱۴۰۱ به تفکیک کشور ها را نشان می دهد

نظر به ارقام جدول فوق در سال ۱۴۰۱ مقصد اول واردات شکر افغانستان، کشور هند بوده که با ۳۶۸۶۲۸ تن بزرگترین مقصد واردات شکر افغانستان و در رده دوم کشور پاکستان با مقدار ۴۳۳۲۶ تن و رده آخر یا رده ششم کشور اوکراین می باشد که ۱۲ تن شکر از این کشور وارد افغانستان شده است.

از نظر ارزشی گران ترین شکر مربوط به ایالات متحده آمریکاست که قیمت هر تن آن ۶۸۰ دلار بوده و بعد از آن شکر اوکراینی است که رده دوم با قیمت هر تن ۴۹۹ دلار و در رده سوم شکر پاکستانی است که با قیمت هر تن ۳۰۵ دلار و رده چهارم شکر ایرانی است که با قیمت هر تن آن ۲۰۵ دلار و رده پنجم و ششم شکر امارات و هندی می باشد که از نظر ارزشی دارای قیمت یکسان بوده و هر یک تن آن ۲۰۱ دلار بوده و با شکر ایرانی

تفاوت خیلی ناچیزی دارد و می توان گفت که شکر ایرانی، هندی و امارات دارای قیمت مشابه در آن زمان بوده است.

قابل ذکر است که افغانستان در سال ۱۴۰۱ به مقدار ۵۴ هزار تُن به ارزش ۱۱,۵ میلیون دلار به کشور های امارات، پاکستان، هند، آلمان، تاجکستان، ترکمنستان، قزاقستان، کانادا و سایر کشور ها صادر کرده است.

جدول زیر مقدار واردات شکر را در افغانستان در سال ۱۴۰۲ به تفکیک کشور ها نشان می دهد

واردات شکر به تفکیک کشور ها در سال ۱۴۰۲				
۱۴۰۲			کشور ها	ردیف
قیمت فی تُن به (دلار)	ارزش به (دلار)	مقدار به (تُن)		
\$۲۱۲	\$۴۳,۰۷۲,۱۵۴	۲۰۲,۷۳۵	پاکستان	۱
\$۲۰۴	\$۳۱,۶۲۸,۶۷۶	۱۵۵,۲۳۴	هند	۲
\$۲۰۳	\$۱۰,۰۸۹,۵۰۳	۴۹,۶۵۳	امارات متحده عربی	۳
\$۲۰۴	\$۹,۸۳۷,۷۲۵	۴۸,۳۲۱	جمهوری اسلامی ایران	۴
\$۲۰۵	\$۹,۸۳۷,۰۵۴	۴۸,۰۳۱	روسیه	۵
\$۱۹۹	\$۱,۸۰۱,۱۲۱	۹,۰۵۸	قزاقستان	۶
\$۲۰۰	\$۲۲۴,۳۶۲	۱,۱۱۹	برازیل	۷
\$۷۶۰	\$۱۹۰	۰,۲۵	انگلستان	۸
	\$۱۰۶,۴۲۱,۷۹۳	۵۱۴,۱۵۰	مجموع کل	

نظر به ارقام جدول فوق پاکستان بزرگترین صادر کننده شکر به افغانستان در سال ۱۴۰۲ بوده که در سال گذشته آن (۱۴۰۱) هند در رتبه اول و پاکستان در رتبه دوم از نظر مقدار صادرات شکر به افغانستان قرار داشت و ج.ا.ایران که در سال ۱۴۰۱ در رده چهارم قرار داشت و در سال ۱۴۰۲ نیز در رده چهارم از نظر مقدار صادرات شکر به افغانستان قرار دارد و از نظر ارزش بجز انگلستان سایر کشور ها با تفاوت خیلی کم، مشابه هم هستند که قیمت هر یک تُن آن از ۱۹۹ دلار تا ۲۱۲ دلار بوده.

و همچنان در سال ۱۴۰۲ افغانستان به مقدار ۱۱۶۸۵ تُن شکر به ارزش ۲,۳۸۸,۱۸۸ دلار به کشور های پاکستان، ترکمنستان، چین، روسیه، هند و تاجکستان صادر کرده است.

جدول زیر مقدار واردات شکر را در افغانستان در سال ۱۴۰۳ به تفکیک کشور ها نشان می دهد

واردات شکر به تفکیک کشور ها در سال ۱۴۰۳				
۱۴۰۳			کشور ها	ردیف
قیمت فی تُن به (دلار)	ارزش به (دلار)	مقدار به (تُن)		
\$۲۰۴	\$۱۰۷,۱۰۷,۲۹۶	۵۲۴,۲۸۹	پاکستان	۱
\$۲۲۱	\$۴۰,۷۶۷,۹۴۳	۱۸۴,۷۵۶	هند	۲
\$۲۲۲	\$۳۷,۱۳۲,۵۸۶	۱۶۷,۳۳۹	امارات متحده عربی	۳
\$۲۴۶	\$۳,۷۰۳,۵۷۴	۱۵,۰۳۴	جمهوری اسلامی ایران	۴
\$۲۰۱	\$۲,۳۴۸,۰۳۷	۱۱,۶۷۰	برازیل	۵
\$۲۰۱	\$۱,۵۷۲,۷۸۴	۷,۸۳۷	روسیه	۶
\$۲۰۰	\$۲۰۰,۷۰۱	۱,۰۰۳	قزاقستان	۷
\$۷۵۴	\$۹۵	۰,۱۲۶	ایالات متحده آمریکا	۸
\$۹۰۰	\$۱۸	۰,۰۲	ترکمنستان	۹
	\$۱۹۲,۸۳۳,۰۳۳	۹۱۱,۹۲۸	مجموع کل	

نظر به آمار جدول فوق در سال ۱۴۰۳ شکر پاکستانی سهم ۵۷ درصد شکر وارداتی بازار افغانستان را دارد و پاکستان بزرگترین صادر کننده شکر افغانستان در بین ۹ کشور به حساب می آید که بعد از آن هند با سهم ۲۰ درصد دومین کشور و امارات در رده سوم و همچنان ایران با سهم ۱,۶ درصد چهارمین کشور تأمین کننده شکر افغانستان می باشد.

از نظر ارزشی شکر ترکمنستان و آمریکا گران ترین و شکر قزاقستان ارزان قیمت ترین شکر وارداتی افغانستان می باشد و همچنان شکر های هندی، امارات و ایرانی تقریباً قیمت نزدیک به هم دارند و در رده سوم از نظر قیمت قرار دارد.

در سال ۱۴۰۳ افغانستان به مقدار ۲۵۳۵ تن شکر به ارزش ۵۱۱,۰۲۹ دلار را به کشور های برزیل، پاکستان و هند صادر کرده است.

واردات شکر به تفکیک کشور ها در سال ۱۴۰۱، ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳

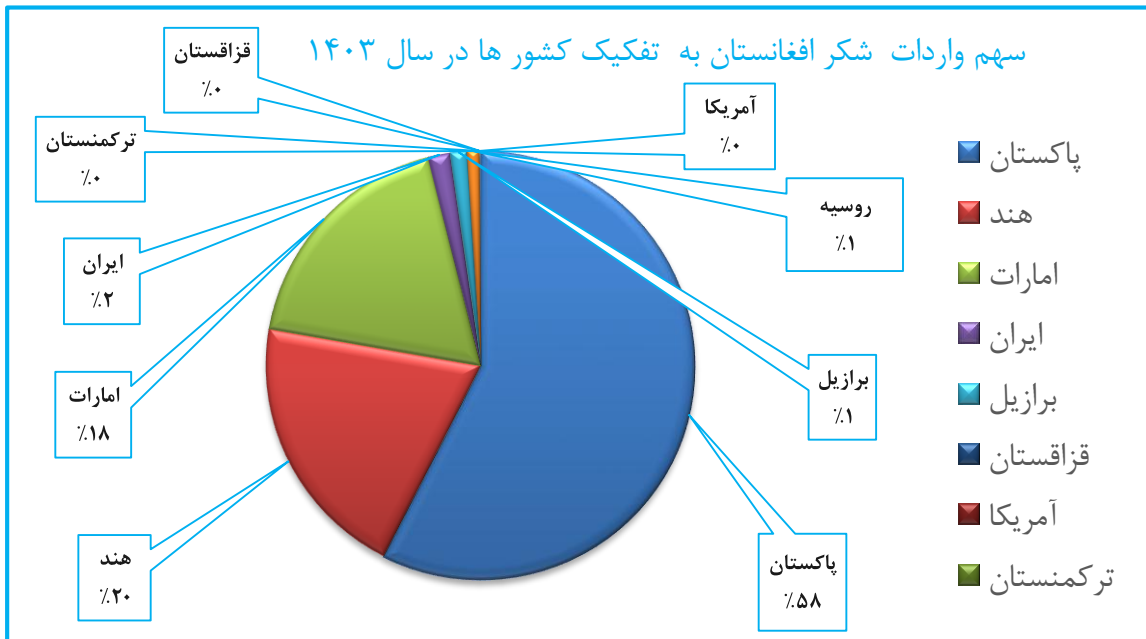
۱۴۰۳		۱۴۰۲		۱۴۰۱		کشور ها	ردیف
ارزش به (دلار)	مقدار به (تن)	ارزش به (دلار)	مقدار به (تن)	ارزش به (دلار)	مقدار به (تن)		
\$1۰۷,۱۰۷,۲۹۶	۵۲۴,۲۸۴	\$۴۳,۰۷۲,۱۵۴	۲۰۲,۷۳۵	\$۷۴,۱۴۸,۲۷۱	۴۳,۳۲۶	پاکستان	۱
\$۴۰,۷۶۷,۹۴۳	۱۸۴,۷۵۶	\$۳۱,۶۲۸,۶۷۶	۱۵۵,۲۳۴	\$۷۴,۱۴۸,۲۷۱	۳۶۸,۶۲۸	هند	۲
\$۳۷,۱۳۲,۵۸۶	۱۶۷,۳۳۹	\$۱۰,۰۸۹,۵۰۳	۴۹,۶۵۳	\$۲,۴۳۴,۲۹۱	۱۲,۱۲۲	امارات م.ع	۳
\$۲,۷۰۳,۵۷۴	۱۵,۰۳۴	\$۹,۸۳۷,۷۲۵	۴۸,۳۲۱	\$۵,۳۱۹	۲۶	ج.ا.ایران	۴
\$۲,۳۴۸,۰۳۷	۱۱,۶۷۰	\$۲۲۴,۳۶۲	۱,۱۱۹	۰	۰	برزیل	۵
\$۱,۵۷۲,۷۸۴	۷,۸۳۷	\$۹,۸۳۷,۰۵۴	۴۸,۰۳۱	۰	۰	روسیه	۶
\$۲۰۰,۷۰۱	۱,۰۰۳	\$۱,۸۰۱,۱۲۱	۹,۰۵۸	۰	۰	قزاقستان	۷
\$۹۵	۰,۱۲۶	۰	۰	\$۱۰,۸۷۸	۱۶	آمریکا	۸
\$۱۸	۰,۰۲	۰	۰	۰	۰	ترکمنستان	۹
۰	۰	۰	۰	\$۵,۹۹۱	۱۲	اوکراین	۱۰
۰	۰	\$۱۹۰	۰,۲۵	۰	۰	انگلستان	۱۱
\$۱۹۲,۸۳۳,۰۳۳	۹۱۱,۹۲۸	\$۱۰۶,۴۲۱,۷۹۳	۵۱۴,۱۵۰	\$۸۹,۸۲۰,۳۸۹	۴۲۴,۱۳۰	مجموع کل	

جدول زیر میزان واردات شکر به افغانستان به تفکیک کشور ها در ۳ سال اخیر را نشان می دهد

بر اساس آمار جدول فوق واردات شکر در سال های ۱۴۰۲ نسبت به سال گذشته آن ۲۱ درصد افزایش یافته و همچنان در سال ۱۴۰۳ نسبت به سال گذشته آن (۱۴۰۲)، ۷۷ درصد افزایش یافته است که نشان می دهد تقاضا برای شکر در افغانستان در سالهای گذشته افزایش چشمگیری داشته است.

از نظر قیمت در هر تن شکر وارداتی تغییرات زیادی بوجود نیامده و تقریباً ثبات خود را حفظ کرده است.

نمودار زیر درصد واردات گوشت ماهی را به تفکیک کشور ها در سال ۱۴۰۳ نشان می دهد

بر اساس نمودار فوق در سال ۱۴۰۳ پاکستان با ۵۸ درصد بیشترین صادر کننده شکر به افغانستان در رتبه اول، هند با ۲۰ درصد در رتبه دوم، امارات با ۱۸ درصد در رتبه سوم و ایران با ۲ درصد در رتبه چهارم صادر کنندگان عمده شکر به افغانستان می باشد.

کارخانه تولید شکر در افغانستان

در افغانستان فقط یک کارخانه تولید شکر وجود دارد که بنام فابریکه/ کارخانه قند بغلان یاد می شود که در ادامه نظری به این کارخانه میندازیم.

کارخانه قند بغلان

کارخانه قند بغلان یکی از قدیمی ترین و مهمترین تأسیسات صنعتی افغانستان محسوب می شود که نقش کلیدی در تولید داخلی شکر و توسعه اقتصادی کشور ایفا کرده است. این کارخانه در سال ۱۳۱۹ هجری شمسی (۱۹۴۰ میلادی) با حمایت دولت افغانستان و همکاری مهندسان خارجی تأسیس شد. مکان یابی این کارخانه در ولایت بغلان به دلیل زمین های حاصلخیز آن صورت گرفت، زیرا این منطقه شرایط مناسبی برای کشت چغندر قند (لببو) داشت. هدف از ایجاد این کارخانه، دستیابی به خودکفایی در تولید شکر، کاهش وابستگی به واردات و ایجاد فرصت های شغلی برای مردم بود.

در آغاز فعالیت، کارخانه قند بغلان یکی از بزرگ ترین مراکز صنعتی کشور به شمار می رفت و بخش قابل توجهی از نیاز داخلی افغانستان به شکر را تأمین می کرد. در دهه های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ خورشیدی، این کارخانه به اوج تولید خود رسید؛ به طوری که روزانه ۷۰۰ تن چغندر قند فرآوری و صدها تن شکر تولید می کرد و برای بیش از ۲۵۰۰ نفر فرصت شغلی فراهم آورده بود. اما با آغاز جنگ های داخلی در دهه ۱۳۷۰ هجری شمسی، کارخانه قند بغلان با مشکلات متعددی مواجه شد. ادامه جنگ و نا امنی، تخریب زیرساخت های صنعتی، کاهش حمایت های دولتی، عدم سرمایه گذاری برای به روزرسانی تجهیزات و رقابت با واردات شکر خارجی، از جمله عواملی بودند که به تعطیلی این مجموعه انجامید. سرانجام، در سال ۱۳۷۱ خورشیدی، با شدت یافتن جنگ ها و بحران اقتصادی، کارخانه بطور کامل تعطیل شد.

پس از تسلط دوباره طالبان (امارت اسلامی) در سال ۱۴۰۰ هجری شمسی، بازسازی و فعال سازی مجدد صنایع داخلی به یکی از اولویت های دولت تبدیل شد. در نتیجه این سیاست ها، در ۱۳ اسفند ۱۴۰۳، کارخانه قند بغلان پس از بیش از ۳۰ سال وقفه، مجدداً فعالیت خود را از سر گرفت. مسئولان امارت اسلامی با تلاش های جدی، اقدام به تعمیر و به روزرسانی ماشین آلات تولیدی، راه اندازی مجدد توربین برق، استخدام دوباره کارگران فنی و تخیکی، تأمین مواد اولیه و تشویق زارعین به کشت مجدد چغندر قند کردند.

در حال حاضر، این کارخانه با ۳۶۰ نیروی کار شامل ۶۰ نفر بطور مستقیم و ۳۰۰ نفر به گونه غیر مستقیم، فعالیت خود را ادامه می دهد. در این کارخانه طی یک شبانه روز ۷۰۰ تا ۸۰۰ تن چغندر قند فرآوری و شکر تولید می شود. با حمایت بیشتر دولت و مردم، این کارخانه می تواند در آینده نقشی کلیدی در خودکفایی

افغانستان در زمینه تولید شکر ایفا کند. با این حال، چالش هایی همچون کمبود مواد خام (چغندر قند)، رقابت با شکر وارداتی ارزان و نیاز به سرمایه گذاری بیشتر همچنان پابرجاست. حکومت در تلاش است تا با اتخاذ تدابیر مناسب، این موانع را برطرف کند. فعال سازی مجدد این کارخانه تأثیر بسزایی در رشد اقتصاد ملی و محلی داشته است. این مجموعه صنعتی تاکنون برای ده ها تن نفر فرصت شغلی ایجاد کرده، زارعین را به کشت دوباره چغندر قند ترغیب نموده، وابستگی کشور به واردات شکر را کاهش داده و موجب افزایش عواید دولت و بهبود تدریجی وضعیت اقتصادی مردم شده است.

نتیجه گیری و ملاحظات:

- صنعت شکر در افغانستان از نظر تقاضای بازار و اهمیت فرهنگی، یکی از پایدارترین بخش های صنایع غذایی کشور به شمار می رود. شکر جزء ثابت سبد مصرفی خانوارها و عنصر اصلی در مهمان نوازی، شیرینی پزی و صنایع غذایی است؛ به همین دلیل تقاضای آن حتی در شرایط بی ثبات اقتصادی نیز کاهش نیافته و روندی افزایشی داشته است.
- نیاز سالانه افغانستان به شکر، حدود ۱/۱ میلیون تُن برآورد می شود که نشان دهنده بزرگی و ثبات این بازار است. در مقابل این تقاضای بالا، تولید داخلی بسیار محدود است و افغانستان تنها حدود ۲۰ درصد نیاز خود را از داخل تأمین می کند و نزدیک به ۸۰ درصد به واردات وابسته است. این وابستگی شدید، صنعت شکر را به یکی از مهم ترین بخش های وارداتی کشور تبدیل کرده و سالانه میلیون ها دلار ارز از کشور خارج می شود. در سه سال اخیر نیز واردات شکر رشد قابل توجهی داشته که بیانگر افزایش مصرف و نبود جایگزین داخلی مؤثر است.
- بازار وارداتی شکر افغانستان به شدت به چند کشور محدود، به ویژه پاکستان، متکی بوده است؛ بطوری که در سال های اخیر بیش از نیمی از شکر وارداتی از این کشور تأمین شده است. توقف یا اختلال در تجارت با پاکستان نشان داد که این تمرکز بالا، ریسک بزرگی برای امنیت غذایی و ثبات بازار ایجاد می کند و هم زمان ضرورت توسعه تولید داخلی یا تنوع بخشی به منابع تأمین را برجسته می سازد.

- از نظر ساختار قیمتی، بازار شکر افغانستان طی سال های اخیر با نوسان شدید مواجه نبوده و قیمت وارداتی شکر در محدوده نسبتاً باثباتی قرار داشته است. این ثبات قیمتی، ریسک سرمایه‌گذاری را کاهش داده و امکان برنامه ریزی میان مدت و بلند مدت را برای فعالان اقتصادی فراهم می‌کند؛ موضوعی که برای سرمایه‌گذاران صنعتی اهمیت اساسی دارد.
- احیای دوباره کارخانه قند بغلان پس از چند دهه توقف، نشان می‌دهد که تولید شکر در افغانستان از نظر فنی و کشاورزی امکان پذیر است و تجربه تاریخی موفق نیز در این زمینه وجود دارد. با این حال، محدود بودن تعداد کارخانه ها، کمبود مواد خام (چغندر قند)، و رقابت شدید با شکر وارداتی ارزان، همچنان از چالش های اصلی این صنعت به شمار می‌رود.

منابع و مواخذ:

- وزارت زراعت، آبیاری و مالداري افغانستان
- وزارت صنعت و تجارت افغانستان
- اداره ملی احصائیه و معلومات (اداره ملی آمار) افغانستان
- اتاق تولیدات زراعت و مالداري افغانستان
- اتاق تجارت و سرمایه گذاری افغانستان
- خبرگزاری های طلوع نیوز، باختر، آوا، اطلاعات روز، آریانا، خامه پرس